

Publicació anarko-sindicalista de les companyes i companys de la Univ. de València.
EL PASQUIN no té perquè estar d'acord amb totes les opinions i col·laboracions realitzades a les seues pàgines. Només seran censurades les manifestacions que afecten a la llibertat individual i/o denoten un caràcter racista i/o sexista. Per favor, una vegada llegit aquest número no el tires o l'apiles, contribueix a la seua divulgació.

A
B
R
I
L
02

EDITORIAL

ADÉU, SR. RUIZ, ADEU

Quan aquestes línies vegem la llum, l'equip rectoral de Francisco Tomás ja haurà pres el relleu de mans del seu. No és mal moment per mirar arrere i fer balanç d'una gestió que ha durat huit anys i que ha deixat una empremta profunda en el PAS d'aquesta institució.

Després d'un breu període de reflexió no podem fer res més que donar-li les gràcies per la sensibilitat especial que l'equip que vosté ha presidit ha demostrat sempre vers nosaltres. Gràcies per haver negociat tots i cadascun dels assumptes que competeixen al PAS, bandejant qualsevol tipus d'imposició i arbitrarietat. Bé, que ho haja fet amb modificacions de plantilla, l'adjudicació d'unes quantes places, alguns calendaris laborals i "cosetes" per l'estil, no té gens d'importància.

Gràcies per escoltar el Comitè i la Junta abans de donar qualsevol pas. Gràcies pel seu recolzament incondicional al nostre projecte d'escoles infantils, al qual no va posar una altra cosa que obstacles i "peròs", la majoria de les vegades absurds; és clar, quina altra cosa es podia esperar d'una persona tan progressista com vosté!

No calia que agrairia al PAS el seu compromís en la lluita anti-Lou, però vosté, amb la seua estima vers el nostre estament de què tant ha fet gala aquestos anys, no se li va ocórrer una altra cosa que recolzar la disminució de la nostra representativitat en el Claustre (visca la Lou!).

Gràcies per haver negociat amb rapidesa i diligència un document de condicions de treball que l'equip que vosté ha presidit, Sr. Ruiz, s'ha pres tan seriosament com una pel·lícula dels germans Marx ("la parte contractant de la primera part...serà considerada com la part contractant de la primera part"). Gràcies per haver aconseguit, amb les seues propostes plenes de sensibilitat social, que la recuperació del nostre malparat poder adquisitiu haja estat zero (euros, per descomptat).

Tenim tantes coses que agrair-li, Sr. Ruiz, que no ens resta més que desitjar-li en el seu nou camí tanta sort com alleujament deixa la seua marxa del rectorat entre el PAS de la UVEG. Aquesta, la seua marxa, sí que l'agraïm de tot cor.

difunde la ide

www.cgt.es/biblioteca.html

UN ALTRE MODEL D'UNIVERSITAT, ÉS POSSIBLE?

Últimament coincidim moltes persones i col·lectius universitaris en la defensa d'un ensenyament públic, de qualitat, al servei de la societat que el manté i que, a més, siga model de no sé quantes nobles causes. Arribar a les mateixes conclusions, arribem des d'una ministra de dretes a l'última persona contractada en la penúltima contracta que executa una obra o servei determinat en la cinc vegades centenària Universitat de València, passant pels seus dos últims candidats a excel·lentíssim i magnífic o les seues cinquanta i tantes mil ànimes matriculades. Si volem coincidir, podem fins i tot coincidir en què totes aquestes persones i col·lectius són necessaris perquè la liquidació pressupostària de, per exemple, la centenària universitat valenciana s'acosta als 240 milions d'euros en l'exercici 2001.

I sense molt d'esforç fins i tot arribaríem a la conclusió que necessitem repartir aquest pressupost atenent a certs savis criteris, -perquè demanar és un dels nostres majors vicis, com a molt patri-, que no ens allunyen dels nostres lloables objectius, ja saben allò de la universitat pública, de qualitat i de.... Per això, no podia ser d'una altra manera, ens marcarem unes directrius, prioritzarem unes necessitats sobre altres i atendrem a criteris d'eficàcia i economia. Lògica matemàtica.

És possible un clima semblant de coincidència i acostament entre col·lectius i persones tan dispars? Doncs no, amiga lectora, **INDUBTABLEMENT NO.**

Com va a ser igual la retòrica de la senyora ministra que la de la senyora de la neteja? Com

poden ser iguals els mitjans que necessita el professorat catedràtic que els dels ajudants contractats? la Facultat d'Economia a la de Magisteri? o els despatxos dels qui despatxen a l'espai que ocupen les persones que no tenen una tasca semblant? No pot ser.

En la universitat, com en la vida, hi ha grups, graus, classes, titularitats, càrrecs lliurement elegits, direccions i personal de servei propi i per compte alié. I com que el calaix de les universitats públiques del P.V. tenia estipulats en el pla de finançament autonòmic aproximadament 558 milions d'€ per a l'exercici 2000 -sense comptar la Universitat d'Elx, la més xicoteta de les cinc- caldrà repartir-los atenent a determinats criteris de bona administració. Economia familiar, que diria mon pare. Qüestió de funcionament i funcions, que diria ma mare.

A causa de tot això, de l'economia i del funcionament vull dir, l'executiu autonòmic, atenent a la seua competència legisladora, desenvoluparà entre les seues primeres normatives derivades de la LOU uns complements retributius addicionals per al professorat -ja veurem si amb generositat corporativa o atenent a criteris de classe i rang-, uns 8.4 milions d'euros per a totes les universitats autonòmiques en una primera aproximació per any. Tot a càrrec de les caixes universitàries perquè l'altra, l'autonòmica, té també prioritats i directrius que obeeixen a objectius i pressupostos generals que són, com no!, públics i al servei de la societat que els genera.

Si no fuera por estos momentos de jodienda que aburrida sería la vida universitaria, oye!